

Co to jest Miejski Obszar Funkcjonalny (MOF)?

W ostatnich latach w polityce europejskiej następuje przechodzenie od podejścia sektorowego do zintegrowanego podejścia terytorialnego. Znajduje to wyraz w ukierunkowaniu polityki spójności na wykorzystanie wewnętrznych potencjałów terytoriów określonych funkcjonalnie, współpracę na poziomie lokalnym pomiędzy partnerami z obszarów miejskich i wiejskich, integrację działań publicznych w wymiarze przestrzennym oraz wielopoziomowy system zarządzania.

Także polskie władze, przyjmując w lipcu 2010 roku **Krajową Strategię Rozwoju Regionalnego 2020: Regiony, Miasta, Obszary Wiejskie**, zasygnalizowały zmianę podejścia do polityki spójności, które znalazło potwierdzenie w głównym dokumencie strategicznym w dziedzinie zagospodarowania przestrzennego Polski, tj. w **Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030** (KPZK 2030). Założeniem tego dokumentu jest, że podobny zestaw działań o charakterze zintegrowanym powinien być kierowany do obszarów charakteryzujących się wspólnymi cechami geograficznymi, społeczno-gospodarczymi i przestrzennymi, nazwanych **obszarami funkcjonalnymi**.

Zgodnie z definicją wprowadzoną w KPZK 2030, **Miejski Obszar Funkcjonalny** to *układ osadniczy ciągły przestrzennie, złożony z odrębnych administracyjnie jednostek (gmin miejskich, wiejskich i miejsko-wiejskich) i składający się ze zwanego obszaru miejskiego oraz powiązanej z nim funkcjonalnie strefy zurbanizowanej*. Ze względu na wielkość ośrodków miejskich wyróżnia się:

1. **Obszary funkcjonalne ośrodków wojewódzkich** - wokół miast wojewódzkich,
2. **Obszary funkcjonalne ośrodków regionalnych** - wokół ważnych ośrodków miejskich liczących 100-300 tys. mieszkańców,
3. **Obszary funkcjonalne ośrodków subregionalnych** - wokół miast liczących 50-100 tys. mieszkańców,
4. **Obszary funkcjonalne ośrodków lokalnych** - wokół miast o zdolnościach rozwojowych poniżej 50 tys. mieszkańców.

Prowadzenie polityki wobec miejskich obszarów funkcjonalnych, a szczególnie wobec MOF ośrodków wojewódzkich, jest bardzo ważne dla polityki rozwoju, ponieważ przeciwdziała nierównościom w poziomie ich zagospodarowania, pozwala na trafniejsze definiowanie ich potencjałów rozwojowych oraz na kompleksowe rozwiązywanie konfliktów występujących na ich terenie.

W celu realizacji tej idei i zgodnie z zapisami KPZK 2030, zostały wyznaczone zasięgi obszarów funkcjonalnych największych polskich miast (18. ośrodków wojewódzkich). W przyszłości zostaną one uwzględnione w wojewódzkich planach zagospodarowania przestrzennego, a także zostaną dla nich opracowane plany zagospodarowania przestrzennego oraz strategie rozwoju. W ramach polityki regionalnej będą prowadzone działania o charakterze inwestycyjnym, szczególnie w zakresie infrastruktury transportowej (w tym mająca największe znaczenie integracja różnych form transportu), środowiskowej, społecznej oraz na rzecz rewitalizacji obszarów zdegradowanych.